

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/9/2021
Identifikačné číslo spisu:	4419010619
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4419010619.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného V. G. M. J. O. W. , pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f), ods. 4 písm. f) Tr. zák. s účinnosťou do 31. júla 2019, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. februára 2021 v Bratislave dovolanie obvineného V. G. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Vlasty Suchanovej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 4. februára 2020, sp. zn. 1To/1/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného V. G. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 21. novembra 2019, sp. zn. 4T/119/2019, uznal obvineného V. G. vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f), ods. 4 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. s účinnosťou do 31. júla 2019 na tam uvedenom skutkovom základe. Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej I. G. škodu vo výške 6 €.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený V. G. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením zo 4. februára 2020, sp. zn. 1To/1/2020 tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený V. G. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Vlasty Suchanovej 10. decembra 2020 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por.

Uviedol, že výrok o treste považuje za neprimerane prísny, keďže súdy dostatočne nezohľadnili existenciu okolností odôvodňujúcich postup podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. a dostatočne

tiež neprihliadli na zásadu primeranosti podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Bol toho názoru, že mu mal byť uložený podmienený trest odňatia slobody za súčasného nariadenia iných obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. zák.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona, a zároveň, aby uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil.

K podanému dovolaniu sa prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „prokurátor“) vyjadril 8. januára 2021 tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že v trestnej veci obvineného Trestný zákon pripúšťa uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 - 10 rokov. V prípade obvineného došlo k úprave trestnej sadzby na 5 rokov a 4 mesiace až 7 rokov a 8 mesiacov. Z uvedeného je teda zrejmé, že vo veci nebol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby. Otázka ne/použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Tr. zák. nie je otázkou právnou; ide síce o hmotnoprávne ustanovenie, avšak fakultatívneho charakteru. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. zák. nemôžu byť naplnené tým, že dovolateľovi nebol uložený trest podľa § 39 Tr. zák. V podstate ide o námietku neprimeranej prísnosti ukladaného trestu, ktorú je možné použiť v odvolacom, nie však v dovolacom konaní (R 5/2011).

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený G. ďalej nevyjadril.

Dňa 12. februára 2021 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného G. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací [§ 377 Tr. por.] predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom ustanoveného obhajcu [§ 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote [§ 370 ods. 1 Tr. por.] a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať [§ 370 ods. 3 Tr. por.]. Zároveň, ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Po oboznámení sa s podaným dovolaním aj najvyšší súd konštatuje, že obvineným uplatňované námietky žiaden dovolací dôvod nenapĺňajú. Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. Tpj 46/2010 „[d]ovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák. (resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiadny dovolací dôvod.“

Identický záver potom platí aj vo vzťahu k všeobecnej (argumentačne bližšie nepodloženej) námietke obvineného týkajúcej sa údajného nerešpektovania zásady proporcionality pri ukladaní trestu podľa § 34 Tr. zák. Námietka sa javí byť (vecne) neopodstatnená aj pre podrobné odôvodnenie výroku o treste (pozn. krajský súd na s. 5 - 6 poukázal na to, že obvinený si len 30. júla 2017 vykonal dlhoročný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., že pred skutkom páchal priestupky proti majetku a verejnému poriadku, že ku svojej povinnosti absolvovať protialkoholické liečenie sa staval pasívne, že k väčšej škode na majetku nedošlo len kvôli včasnej pomoci náhodného svedka, že poškodenou bola 88 ročná žena a že obvinený bol bezprostredne po skutku agresívny tak voči náhodnému svedkovi, ako aj voči zasahujúcej policajnej hliadke), s ktorým obvinený nepolemizuje, len sa (bez ďalšieho) domáha jeho revízie.

Záverom najvyšší súd len kvôli úplnosti upozorňuje, že súdy pri ukladaní trestu naozaj pochybili, avšak nie v neprospech, ale v prospech obvineného. Pri úprave dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods.

5 Tr. zák., mali totiž v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zák. vychádzať z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s účinnosťou do 31. júla 2019 (3 - 10 rokov) a nie z rozdielu dolnej a v intenciách § 38 ods. 3 Tr. zák. zníženej hornej hranice trestnej sadzby (3 - 7 rokov a 8 mesiacov) (viď s. 5 ods. 5 rozsudku a s. 5 ods. 2 uznesenia). Ak by sme pripustili výklad, podľa ktorého je najprv potrebné znížiť hornú hranicu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a potom z takto zníženej hornej hranice treba vychádzať aj pri zvýšení dolnej hranice podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., potom by dopad opakovane spáchaného zločinu / obzvlášť závažného zločinu na výšku dolnej hranice trestnej sadzby závisel od toho, či u páchatel'a ne/došlo (aj) k úprave hornej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., čo zákon nepredpokladá. Z vyššie uvedených skutočností, preto vyplýva, že obvinenému G. mal správne byť ukladaný trest v rozmedzí 6 rokov a 6 mesiacov - 7 rokov a 8 mesiacov.

Na základe týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným G. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por. nie sú dané, a preto jeho dovolanie na verejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.